

KÖZÉLET

Minden nyelven máshogy mesélik el a Csúrogon történeteket + FOTÓK

Ez a tartalom archív! A cikkben szereplő információk a megjelenés óta megváltozhattak.

Megjelent: 2015.01.23. 16:10

Szerző: **Illés Attila**

Hetven évvel ezelőtt, 1945. január 23-án kezdték meg a Dél-bácskai Csúrog még életben maradt lakosságának deportálását. A “hobbitörténészek” általánosan használt enciklopédiája, a Wikipédia is ír az eseményről, ahány

nyelven rákeresünk azonban a településre, annyiféleképp írják le az ott történeteket. A délvidék kutatásáról szóló szegedi konferencián a történetek hiteles feltárására hívták fel a figyelmet.

Második alkalommal adott otthont a Szegedi Akadémiai Bizottság székháza a Fejezetek a Délvidék Múltjából című konferenciának. A Délvidék Kutató Központ szervezésében péntek délelőtt a régióval foglalkozó szakemberek gyűltek össze szakmai konzultációra, melyen az eddig ismeretek mellett az előttük álló feladatokról is szó esett.

Kiosztották a Délvidék Kutatásáért Emlékérmet

A régió kutatásáért tett fáradhatatlan munkájáért idén *A. Sajti Enikő* és *Fodor István* érdemelte ki a Délvidék Kutatásáért Emlékérmet, melyet szintén a konferencia alkalmával vehettek át. A Sajti Enikő a Szegedi Tudományegyetem Bölcsészettudományi karának professzora, kutatási területe a délvidéki magyar kisebbség, illetve a Balkán és Jugoszlávia 19-20. századi története. Tudományos publikációi jelentősen elősegítették a délvidék történetének hiteles feltárását, és munkásságával hozzájárult ahhoz, hogy az évtizedekig tabuként kezelt jugoszláv történetem utat törjön a szerb olvasók felé is. “Köszönetet szeretnék mondani mindazoknak, akik megalapították ezt a díjat, egyben kitüntették mindazon történészek munkáját, akik ezt a nehéz feladatot elvállalták. Nagyon furcsa a szakmánk,

Fodor István, a zentai Történelmi Levéltár nyugalmazott igazgatója már a kilencvenes években elősegítette a délvidéken 1944/45-ben történt partizánmegtorlás iratainak feldolgozását. Több tudományos, a régió történetével foglalkozó könyv és kutatás szerzője, szerkesztője, A Vajdaság történetéhez című munkája útmutató a kutatók számára a régió levéltárának kutatásához. “Külön kitüntetés számomra, hogy ezt a megtiszteltetést Sajti Enikővel együtt vehetem át, akinek tevékenységéhez az enyém csupán egy hangyányinak minősíthető. Mivel december 15-én mentem nyugdíjba, lelki-szellemi kondícióm szinten tartásához, a tevékeny munka folytatásához is nagy lökést ad ez a díj” – köszönte meg az elismerést Fodor István.

Ahány nyelv, annyi Wikipédia-szócikk Csúrogról

Kocsis Károly, a Magyar-Szerb Akadémiai Vegyes Bizottság Magyar Tagozatának elnöke szerint rendkívül fontosak mindazon könyvek és publikációk, melyeket a szakemberek készítenek a délvidék történetének hiteles bemutatására, a nagyközönség felé azonban egyre nehezebben tudnak nyitni ezekkel. A publikációk főként a szakmán belül mozognak, az átlagos ember azonban a Wikipédia szócikkei között keresgél elsősorban, hogyha egy-egy történelmi tényre kíváncsi. A világhálóra felkerült anyagok pedig sok esetben pontatlanok, vagy részrehajlóak. “Ez az enciklopédia az elsődleges forrása a mai, fiatal generációnak, így az ide felkerülő anyagok hiteles információt kell, hogy tartalmazzanak. Más-más nyelvre fordítva azonban sokhelyütt egészen más olvasatokat találunk” – emelte ki Kocsis Károly.

Témakörében a Csúrogon történetek webes dokumentációját vizsgálta meg a tagozat elnöke – a II. világháborúban történt magyarok elleni szerb vérengzés egyik legsötétebb fejezetét adják az itt történetek. Éppen hetven esztendővel ezelőtt, 1945. január 23-án kezdték meg a település magyar nyelvű lakosságának deportálását – azon életben maradtakat is elszállították, akik túléltek a korábbi vérengzést. A Wikipédián, a magyar és szerb-horvát mellett angol, eszperantó, francia nyelven is található információkat Csúrogról, de minden nyelven egy kicsit máshogy szerepelnek a történetek, a szerkesztők hol számadatokkal, hogy fogalmazásbeli ügyeskedésekkel próbálják befolyásolni az olvasót.

A magyar oldal 800, a szerb 3500 áldozatról ír

A szerbek oldalához húzók írták a cirill betűs szócikket, a franciát és az angolt, míg a magyar oldalt a magyar, illetve az eszperantó nyelven íródott anyagok képviselik jobban. A magyar verzióban elolvashatjuk az 1942-es “hideg napokat”, melynek körülbelül 800 szerb áldozata volt, majd az ezt követő vérengzéseknek 3000 magyar és német esett áldozatul. Az életben hagyottakat – nők, gyerekek, öregek – a járeki táborba terelték, ahol tovább folytatódott a népiirtás. Úgy folytatódik: “A túlélő hozzátartozók minden évben összegyűlnek a helyi egykori sintértelepnel ahova elföldelték a 3000 szerencsétlen ártatlant, hogy elhelyezzék a megemlékezés virágait, amit aztán másnapra szétdobálnak, széttaposnak, jelezve, hogy a magyaroknak még sírjukban sincs nyugtuk.”

A szerb változat egy kicsit máshogyan hangsúlyozza a történéseket: a cirill betűs változatnál csupán az olvasható: 1941-ben fasiszta magyar hadsereg vonult be a területre, ahol a helyi magyarokkal együttműködve 893 embert (a hatás kedvéért itt is felsorolják, hogy férfi, nő és gyermek is szerepel az áldozatok között) öltek meg, majd a Tisza jege alá süllyesztették őket. A latin betűs szövegben is rendszeresen fasiszta hadseregeként hivatkoznak a magyarokra, itt már azonban 3500 helyi szerb embert említenek a razzia áldozataként. Ezen fordítás szerint '44

SZEGEDMA Minden nyelven máshogy mesélik el a Csúrogon történeteket + FOTÓK

POLITIKA KÖZÉLET HÍRZÓNA SZÓRAKOZÁS SPORT KÖZÖSSÉG

hu.wikipedia.org/wiki/Csúrog

szócikk vitalap olvasás szerkesztés forrásszöveg szerkesztése

Csúrog [bevezető szerkesztése]

A Wikipédiából, a szabad enciklopédiából

Csúrog (korábban **Csurog**; szerbül *Чупруг / Čurug*) település Szerbiában, a Vajdaságban, a Dél-bácskai körzetben, Zsablya községben.

Tartalomjegyzék [elrejtés]

- 1 Fekvése
- 2 Története
- 3 Népesség
 - 3.1 Demográfiai változások
 - 3.2 Etnikai összetétel
- 4 Jegyzetek
- 5 Források

Fekvése [szerkesztés | forrásszöveg szerkesztése]

Zsablyától 10 km-re északra, Bácsföldvártól 8 km-re délre, a Tisza jobb partja mellett, a Sajkásvidék északi részén fekszik.

Története [szerkesztés | forrásszöveg szerkesztése]

Csúrog Árpád-kori település. Nevét már 1238-ban *Churraoh* (Csurtak) néven említte egy oklevél. IV. Béla ekkor adományozta a fehérvári kereszteseknek a szaracénok által lakott falut vásárljövételmeivel és Becsének tiszai révével együtt.

1254-ben *Csurug* néven volt említve és ekkor Henrik comese lett, aki aztán 1289-ben a Csúrogot a Csúrogi család birtokába adta, akiknek ennek valkómegei. Szilmező nevű birtokáért.

SZEGEDma.hu

beállítottságú” az angol változat, igaz ott már nem fasiszta, hanem Horthysta hadseregként említik a bevonuló magyarokat. A szócikk szerint a magyar csendőrség és hadsereg partizánok után kutatva civileket (nőket és gyermekeket) öltek meg. Az áldozatok számát itt 800-1000 közöttire saccolják. Itt sem marad

ki, hogy a testeket a Tisza jege alá dobálták. Az angol változat sem említ deportálást, eszerint a visszavonuló magyar hadsereggel a helyi magyar lakosság is elment, mert félt a szerbek bosszújától. A szerb lakosság a bosszú jeleként lerombolta a katolikus templomot, majd 1945 után Boszniából érkezett telepések érkeztek a faluban – fejezték be a történetet. Ennek egy kicsit rövidebb változata olvasható a francia nyelven is, a horvátok, lengyelek és szlovákok pedig egyáltalán nem írtak a településen történekről.

70 év után, tavaly október 30-án megszületett az a szerbiai rendelet, amely eltörölte a Csúrog, Zsablya és Mozsor magyar lakosságának kollektív bűnösségét kimondó jogszabályt. A történelmi tett hatalmas lépés volt mindkét ország számára, elengedhetetlen azonban, hogy racionálisan, tényszerűen archiválják az ott történeteket. “Fontos, hogy a történeteket megismerve levonhassa mindkét oldal a tanulságokat, hogy túlléphessünk a számháború helyett az egymás felé közeledésen lehessen a hangsúly” – tette hozzá.

Szegedma Hírportál
kb. 3 éve

Hetven évvel ezelőtt, 1945. január 23-án kezdték meg a Dél-bácskai Csúrog még életben maradt lakosságának deportálását. A Wikipédián azonban ahány nyelven keresünk rá, annyiféle leírását találjuk az ott történeteknek.

Cikk: <http://szegedma.hu/.../minden-nyelven-mashogy-meselik-el-a-cs...>

6 Hozzászólók 5

Kommentek